

[Dorit Myltoft]

ste trussel mod den sociale medansvarlighed, og derfor støtter Det Radikale Venstre Socialministeriets kampagne, der går under titlen »Det angår os alle«.

Sundhedsvæsenet er i mediernes og folks søgelys, og sådan skal det være som et væsentligt led i både det forebyggende og det behandelende arbejde. Middellevetidsudvalgets arbejde er et grundlag, som kan anvise veje at gå, men dette skal sammenholdes med forslag om nye veje inden for opgavefordeling, arbejdstilrettelæggelse og økonomisk styring.

Det Radikale Venstre støtter Middellevetidsudvalgets forslag om at sætte fokus på rygning og alkohol som enkeltstående alvorlige skadevoldere. Men jeg kan ikke lade være med også at sige, at sundhedsdebatter generelt er fyldt med paradokser. Pulsende rygere deltager lige så ivrigt som kostfanatikere og lagkagespisende joggere. Det ene år er spinat sundt, næste år er det usundt. Undrende kan man spørge, hvem der egentlig udstikker kursen.

Mindst én gang om året synger vi alle – gudelige eller ej – en salme, som kort udtrykker målet for al forebyggelse. Jeg tillader mig at citere fra den danske salmebog:

»Ryste mer ej noget knæ,
ingens hænder synke,
skyde hvert udgået træ,
glatte sig hver rynke.
Rejse sig det faldne mod,
rinde let uroligt blod,
frygt og sorg forsvinde.«

Med dette fromme ønske kan jeg sige, at Det Radikale Venstre deltager i debatten om at udstikke en sundhedspolitisk kurs med den grundlæggende holdning, at den enkeltes selvhjulpethed og selvansvarlighed skal forventes og støttes som forudsætning for sunde levevilkår. Hvad der står som forhindringer herfor skal ændres.

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Det er jo en usædvanlig fredelig sundhedsdebat, vi har her, og jeg kan også se, at det efterhånden er ved at tynde ud i deltagerkredsen.

Jeg tror, det er meget rigtigt, som hr. Arne Melchior var inde på, at der er nogen, der er ude at skabe trivsel og skabe sig en god tilværelse uden for huset, og det er nok også godt nok.

Jeg skal derfor også gøre mine afsluttende bemærkninger korte. De fleste af de ordførere, hvis spørgsmål jeg vil svare på, er ikke længere til stede. Men derfor skal svarene da gives alligevel.

Jeg kunne have lyst til at starte med nogle lidt mere grundlæggende ting omkring den forebyggelsespolitik, som regeringen her lægger op til. Jeg tror, det er meget vigtigt for forståelsen af redegørelsen, at man er opmærksom på, at vi fra regeringens side mener, det er levevilkårene for de enkelte mennesker, der er meget afgørende for, hvilken sygelighed der udvikles, og hvilken trivsel de enkelte mennesker måtte få i tilværelsen.

Her er der nok en afgørende forskel i forhold til den måde, man fra tidligere regeringers side har tænkt på omkring forebyggelsesarbejdet, hvor man i høj grad har lagt vægt på den enkeltes livsstil. Det er også vigtigt. Men jeg tror, at vi er nødt til at gå et spadestik dybere og se, hvilke muligheder, hvilke betingelser vi overhovedet giver den enkelte for at skabe sig en tilværelse fri for sygdom og med en god trivsel.

Det gør, at når man skal kigge på levevilkårene, må man vidt omkring med hensyn til, hvad den offentlige sektor kan, hvad de enkelte fagministerier kan, og hvad kommuner og amter kan. Det er ikke noget, der kan klares af sundhedsvæsenet gennem oplysningskampagner og informationsarbejde; det er helt andre ting, der skal til for at ændre på muligheden for at skabe sig en god tilværelse.

Man kan sige det på den måde, at de sundhedsmæssige hensyn må have en mere fremtrædende plads i de enkelte fagministres indsats. Sagt med andre ord: Sygdomsårsager kender ikke sektorgrænser, sådan som vi også skriver det i redegørelsen, og det mener jeg er en meget, meget afgørende sætning.

Derudover vil jeg sige, at vi har valgt at gøre vores forebyggelsesarbejde meget målrettet. Nok er der brug for store, generelle oplysningskampagner, men jeg tror, at vi på en lang række områder meget mere målrettet kan rette vores indsats imod grupper, som vi ved har en særlig stor risiko for at løbe ind i dårlig trivsel og større sygelighed, lige så vel som vi naturligvis må gøre en helt særlig indsats i forhold til børn og unge for at sørge for, at de udvikler en god livsstil, som de kan have nytte af resten af tilværelsen.